

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 10

Tilleggsspørsmålnr. *andre sider.*Emne: *kynging og mosing*Oppskr. av: *Olav Nordbo.*(adresse): *Boi Vilemark.*Fylke: *Vilemark*Herad: *Boi.*

Bygdelag:

Gard: *Nordboi*G.nr. *54* Br.nr. *8 og 10.*

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *keige røynsle og oppskrifter.*
- B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1 A.

Kyng blir bare sanka i naudsa.
 Og det heider af dei sanna
 slår og sanka kyng. Det heider
 nok, og sika vordskigam, og heider
 oppu i vian.

2

Dei sanka heider om vian. Dei
 kalla det kyngslåt.

3

Dei sla kyngu med gjå,
 heider langgjå (langare)
 Det er vaulig vianfolk-
 arleid.
 Det er ikkje jaste miltom kom.
 kvar gang sin kan sla kyng.
 sin kan kyng att.
 Dei var kan ofte vian i sett
 eller i kjasse. Var det lang vian
 og dei hadde heider. Kåge de
 dei nok og.

Tillegg

2

Der af og har hoppa over denne
rida og fyller kunne ut.
Dii gamle sa at Kua rejaltkar
an muten. Og Kua var
a sigle sigle og sigle gran a
efa seg passe meff.

Kyng var hard kast. men
dii var ikki befre vane.

Milom Gudurheim og Bergja
budde Torjus Koga. Han
skulle Kya sine pa
heit og bar og laur.

Om varen lauda Kua
og da dii star Kua
opp, sag dii ut inuverts
som ut skjervareii.

Det var hard kast.

Ja sa fortalte gamle
Olav Holand meg.
Han var f. 1839, d. 1929.
og hadde vist sagt det
og far sin att.

Det er utvilsomt var mange
Kyr dii Kua pa fram
pa sin gard i den tida.

Det galdt a pa mange kyr.
Dii rukna med kamppe-
telet.

Dii hadde og vissi mal
pa var mykji si ku fram
vinteren over.

1619

Di skulla ofte opp lyngur efter
som di ska skan det varen
for det var i vorknipa
og life for.

Di fikk den ofte alene
og alle at lyng.

Di bykke lyngur var tolly
godt for.

Lyng var vurdberings-for.

Det var mest om varen
di drin dyra ut hel a
ipa lyng.

Det var mest skrapdyr og
kniper og kyr som itki mjälte
som fikk lyng-for. Det var
når varen for vart.

Det var mest i viane
di nytta det.

~~Det~~ Di helst blåber-
lyng for a vera beste
lyng-forst. Det blei

det ofte mest av an.

10te blei det mindre
brukt. Det var mer
i gamle dagar. Da
fikkna de mer med rove
for.

Oppi i viane mug mer
det gamle st.

11 Mosing.

Di papuar mare som vant,
for. Men sene kender det
at di saubar mare. Na
ud sike undskagen sauba
di mykje mare, seleg
se glesmat. Tidstidviken
har sjal him. Mange mare
settar til gisen.
Jone lajede him i Gyvre
noken settar.

Namn skal helst vera noka
kavoren.

Både karar og kvende
sauba mare. Det var
best oppi i markene, på
berg og asar.

Diit him mosen opp med
kvenden og tappa i settar.

Kvende ud kende some kake
i kop med rice.

Mange har setten him med
sin gang.

Di gamle sauba ofte
mare på jillet, og la
opp store mangar som
di sette merke på.

Di la mangar masekain-
gane på Vire hausear
der det ikke kom vafu
og blagte fram opp.

11

Ja la du bjørkestrenger og
slåper itupa og opp på
til å stå og halde hängen
i kop. Du kunne au legge
ii skinulle på til par
til å være mot vind!

Du var stundom i kolatore
som var flekka av pinar
som ofte var kløyde.

Du var au more og laive
og gras i fjesse som var
kløyde av flekka pinar.

Det kunne vera flere lass i slike
store hanger.

Du pratte på hängen.

Du gjorde lass, ofte med
to hang.

Du kløyde ofte him more-
hangam av fjellet når det
var store. Fom drag au
på dragarsleda.

Du brukte ofte lunderå (ei lang
stake, lengst eller lasset) når du
kløyde.

Him la du moren ute, ikkje
i varmt hus. Ja gav du kupa.
Stundom blanda du med høg og
laive.

More bli rekna om lag som i Skapning.
Du koka au grant av moren
til grism. Et nådsåra og bē
fett. - Island more var
god grismat.